

ZPRAVODAJ ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Z farního diáře

Den	Datum	Hodina	
Neděle	8.5.	9.30 18.00	7. neděle velikonoční (státní svátek) – Den matek, všem maminkám a babičkám děkujeme a přejeme Boží pomoc a radost z dětí a vnoučat. proboštský chrám – mše svatá klášterní kostel - mše svatá
Pondělí	9.5.	7.30	Proboštský chrám – mše svatá
Úterý	10.5.	18.00	Dnes se dožívá věku 55 let náš diecézní Otec biskup Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D., 13. biskup českobudějovický. Kéž mu Bůh žehná! Klášterní kostel – mše svatá
Středa	11.5.	18.00 18.30	Proboštský chrám- mše svatá Proboštství – sál v přízemí – setkání Focolare
Čtvrtek	12.5.	17.00 18.00 20.00	klášterní kostel - výstav Nejsvětější svátosti, adorace klášterní kostel - mše svatá kaple na proboštství – modlitba mužů
Pátek	13.5.	18.00 18.30	Proboštský chrám - mše svatá kaple na proboštství - společná modlitba matek
Sobota	14.5.	9.00 11.00 17.00 18.00	Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva ČT 2- přímý přenos z pražské katedrály – mše sv. „za vlast“ k 700. výročí narození Karla IV. Zazní Glagolská mše od Leoše Janáčka Proboštský chrám - mše svatá z vigilie zítřejší slavnosti Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	15.5.	9.30 18.00	Slavnost Seslání Ducha Svatého (Boží hod svatodušní) proboštský chrám – slavná mše svatá s Mons Simandlem, doprovázená chrámovým sborem klášterní kostel - večer končí doba <i>velikonoční</i>
Pondělí	16.5.	7.30 8.00	<i>Začíná 2. část liturgického mezidobí</i> Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech proboštský chrám – mše svatá u oltáře sv. Jana (poblíž křtílnice) proboštství – po mši sv. mytí oken na faře, prosíme o pomoc (s vlastním kyblíkem) a předem za ni děkujeme
Úterý	17.5.		pořad bohoslužeb jako 10.5.
Středa	18.5.		pořad bohoslužeb jako 11.5.
Čtvrtek	19.5.		Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze pořad bohoslužeb a vše další jako 12.5.
Pátek	20.5.		Pořad bohoslužeb a vše další jako v pátek 13.5.
Sobota	21.5.	11.00 18.00	Dětská vikariátní pouť : Nová Bystřice – Klášter u Nové Bystřice Dopravu z J.Hradce do Nové Bystřice a zpět si zajišťuje každý sám. Kdo nemá možnost, kontaktujte prosím pí. Evu Hejdovou na tel. 728 281 050 Blížší informace jsou v kostele na plakátku Klášter u Nové Bystřice – mše svatá s generálním vikářem P. Mons. ThLic. Davidem Henzlem Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	22.5.	11.00	Slavnost Nejsvětější Trojice pořad bohoslužeb jako v neděli 15.5. (bez chrámového sboru) Klášter u Nové Bystřice – slavnostní poutní mše svatá s P.Karlem, paulánem s Brna Dnes se dožívá věku 50. let bývalý (1999-2001) zdejší jáhen a pak farní vikář P. Václav Šika, nyní duchovní správce v Kamenici nad Lipou. Kéž ho Bůh chrání a posiluje v kněžské službě
Pondělí	23.5.	7.30	Proboštský kostel – mše svatá
Úterý	24.5.	15.30	Proboštství – sál v přízemí – setkání sekulárního řádu sv. Františka Pořad bohoslužeb jako v úterý 10.5.
Středa	25.5.		Pořad bohoslužeb jako 11.5. , po mši v sále v přízemí – setkání Focolare
Čtvrtek	26.5.	17.00 18.00	Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo) Kdo nemá vážné překážky, měl by se dnes účastnit mše svaté proboštský chrám – výstav Nejsvětější svátosti, adorace proboštský chrám – mše svatá, adorace, eucharistický průvod. <i>Bohoslužba bude tedy další, než obvykle bývá</i>
Pátek	27.5.	19.00	pořad bohoslužeb jako 13.5. Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru (noví členové vítání)
Sobota	28.5.	17.00	proboštský chrám – mše svatá s nedělní platností
Neděle	29.5.		9. neděle v mezidobí - pořad bohoslužeb jako v neděli 15.5.
Úterý	31.5.		Svátek Navštívení Panny Marie - pořad bohoslužeb jako 10.5.
Čtvrtek	2.6.		Pořad bohoslužeb a vše ostatní jako ve čtvrtek 12.5.
Pátek	3.6.	18.00 19.00	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova Proboštský kostel - mše svatá, výstav Nejsvětější svátosti, litanie k Nejsv. Srdci Páně, svátostné požehnání Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Sobota	4.6.		Pořad bohoslužeb a vše další jako v sobotu 28.5.
Neděle	5.6.	9.30	10.neděle v mezidobí – pořad bohoslužeb jako v neděli 15.5. při ranní mši sv. se zaměřením pro rodiče s dětmi několik dětí z naší farnosti přistoupí k I.svatému přijímání

S předstihem oznamujeme, že v pátek 10.6. se uskuteční NOC KOSTELŮ

Májové pobožnosti

V měsíci květnu jsou krátké mariánské pobožnosti ve spojení s večerní mší svatou. K nebesům ať zalétají naše modlitby i písně k oslavě Matky Boží. Vždyť „skrže Marii - k Ježíši“

Slava sbormistra našeho chrámového sboru, která se do minulého zpravodaje již nevešla, ale **jsou stále aktuální**

Děkuji všem zpěvákům a instrumentalistům, kteří pravidelně docházeli na zkoušky chrámového sboru a ochotně a s vysokým nasazením doprovázeli liturgii obřadů Květné neděle, velikonočního tridua i nedělní Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně. Všem patří velký dík i za jejich vystoupení na koncertu duchovní hudby doby postní a velikonoční v sobotu 9.4. Děkuji i jejich rodinám, které je v tomto jejich snažení podporují.

Náš **Chrámový sbor Adama Michny** má v současné době 17 zpěváků a zpěvaček, což je pro sbor celkem dobrý počet, ale nikdo nesmí onemocnět a nebo být odvolán ze zkoušek a ze zpěvu při mši jinými osobními a rodinnými povinnostmi. To samozřejmě nikdo ze zpěváků nemůže úplně ovlivnit. V hlasové skupině basu jsou dokonce jen dva zpěváci a když nepřijde 5 lidí na zkoušku nebo na mši svatou, už chybí třetina sboru, což je vážné. Kéž by nás bylo víc. Velmi rádi uvítáme v kolektivu členů chrámového sboru všechny nové zájemce o sborový zpěv: ženy, muže i mládež. Nacvičujeme pravidelně každou sobotu, termíny a časy zkoušek uvádíme pravidelně v diáři farního zpravodaje. Není potřeba znát noty a mít hudební vzdělání, na zkouškách cvičíme s každou hlasovou skupinou samostatně tolikrát, kolikrát je potřeba, aby se všichni svůj part dobře naučili. Doplnění a rozšíření chrámového sboru je nutně potřeba! Tomáš Petru, sbormistr

Pozvání do „farní kavárničky“

Spolek Hippolyt (www.hippolyt-jh.cz) Vás srdečně zve každou neděli po dopolední mši svaté do „farní kavárničky“ na proboštství.

Úmysly mší svatých od 9. května 2016 do 5. června 2016

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út - Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18.00 hodin

K - klášterní kostel sv. Kateřiny

J - kostel sv. Jana Křtitele

V - kostel sv. Václava

KnP - kaple na proboštství

Po 9.5. P	Za uzdravení a za rodinu Posíků	Po 16.5. P	Za ř členy rodiny Špirkovy a Maiwaldowy
Út 10.5. K	Za rodinu Popelkovu a Šterclovu	Út 17.5. K	Za ř rodinu Vrankovu, Veselých a Varousovu
St 11.5. P	Za prarodiče Terezii a Františka Plachých	St 18.5. P	Poděkování a prosba o Boží ochranu a požehnání pro rodinu Zemanovu
Čt 12.5. K	Za rodiče a bratra Mlíčkovy a za rodinu Mlíčkovou a Krejčíkovou	Čt 19.5. K	Za ř Marii a Jaroslava Petrakovy a jejich rodiče
Pá 13.5. P	Za ř rodiče Měkutovy a za duše v očistci	Pá 20.5. P	Prosba o Boží milosrdenství a věčnou blaženost pro duši Rudolfa Šimonku-Postmanna
So 14.5. P	Za ř Ladislava Uhlíka, oboje rodiče a duše v očistci	So 21.5. P	Za ř rodiče Měkutovy a za duše v očistci
Ne 15.5. K Slavnost Seslaní Ducha Sv.	Ráno: Za farnost Večer: Za Františka Průchu a jeho rodinu a za pravnoučata	Ne 22.5. K Slavnost Nejsv. Trojice	Ráno: Za farnost Večer: Děkuvzdání za ochranu Panny Marie a uzdravení na duchu i na těle

Po 23.5. P	Za živé děti a jejich rodiny	Po 30.5. P	Za ř Jaroslava Galého
Út 24.5. K	Za milost Boží za maminku Emilii, Kristínu, Annu	Út 31.5. K	Za dar víry, milost Boží v rodině a za přátele
St 25.5. P	Na úmysl dárce (I)	St 1.6. P	
Čt 26.5. P Slavnost Božího Těla		Čt 2.6. K	Za ř manžela Vlastimila Macho a za rodiče Machovy a Lackovy a syny a duše v očistci
Pá 27.5. P	Za prarodiče Miladu a Františka Fährnichů	Pá 3.6. P Slavnost Nejsv. Srdce	Na úmysl dárce (I)
So 28.5. P		So 4.6. P	
Ne 29.5. K 9. neděle v mezidobí	Ráno: Za farnost Večer:	Ne 5.6. K 10. neděle v mezidobí	Ráno: Za farnost Večer:

Další číslo farního zpravodaje vyjde v neděli 5. června 2016

Vydává Proboštství v Jindř. Hradci, Kostelní 74/I. Zde se také přijímají Vaše příspěvky do farního zpravodaje. www.proboštstvi-jh.cz

Číslo telefonů na proboštství: 384 361 690, mobil P. Ivo Valášek: 731 402 928, mobil J. Tomasz Zbucki: 721 850 039

Poutní kalendář Mláka 2016 – srdečně jsou všichni zváni na poutě do Mláky. V první soboty mše svaté budou od 18.hodin , v neděli v 8.00 (nebo v 11.00). Půl hodiny předem bude růženec a loretánské litanie.

Ne	8.Května	11.00
So	4.června	18.00
Ne	12.června	8.00
So	2.července	18.00
Ne	10.července	8.00
So	6.srpna	18.00
Ne	14. Srpna	11.00
So	3.září	18.00
Ne	11.září	8.00
Ne	9.října	8.00
Ne	13.listopadu	8.00
Ne	26.prosince	8.00

Srdečně zveme na

3. WEEKENDové setkání mládeže,

které se uskuteční **13. – 15. 5. 2016** na **faře v Deštné** (u Jindřichova Hradce)

Tématem jsou **identita muže a ženy** ve světle Božího stvoření, tedy do jisté míry **sebepoznávání**

Cena za celé setkání je **200 Kč**.

Můžete se těšit na:

společné bohoslužby, modlitby, chvály, hry, pěší pouť na Červenou Lhotu, piknik z lokálních potravin na Červené Lhotě v rámci celorepublikového dne Férová snídaně, táborák, brigádu a mnoho dalšího.

Knězem, který bude doprovázet naše setkání je **P. Martin Bětuňák**.

Přihlašování je možné do **12. 5. 2016**

Bližší informace naleznete na:

Facebook: Deštenské společenství mládeže

Email: destenskespolco@gmail.com

Pokud se nemůžete účastnit celého programu, je možné domluvit se na kratší účasti. Případně pokud chcete přijít alespoň na nějakou mši svatou, tak vás rozhodně zveme na mši svatou, která se uskuteční v **sobotu 14. 5. 2016** kolem 12 hodiny na Červené Lhotě v kapli Nejsvětější Trojice.

8.května - 50. Světový den sdělovacích prostředků

Komunikace a milosrdenství: plodné setkání

Drazí bratři a sestry,

Svatý rok milosrdenství nás vyzývá k úvaze o vztahu mezi komunikací a milosrdenstvím. Církev spojená s Kristem, jenž je živým vtělením milosrdného Boha, je povolána k tomu, aby žila milosrdenství jako rozlišovací znamení veškerého svého bytí a konání. To, co říkáme a jak to říkáme, každé naše slovo a každé gesto, by mělo být výrazem Božího soucitu, něhy a odpuštění ve vztahu ke všem. Láska je svou podstatou sdílením a vede nás k tomu, abychom se otevírali a neizolovali se. Budou-li naše srdce i naše úkony oživovány láskou, Boží láskou, pak naše komunikace bude nositelem Boží síly. Jsme povoláni k tomu, abychom se všemi bez výjimky komunikovali jako s Božími dětmi. Slovům a skutkům církve je vlastní obzvláště to, že předávají milosrdenství, aby se dotýkalo lidských srdcí a podporovalo je na cestě k plnosti života, jakou Ježíš Kristus, poslaný Otcem, přinesl všem. Jedná se o to, abychom v sobě přijímali a okolo sebe šířili vroucnost Matky církve tak, aby druzí Ježíše poznávali a milovali ho; taková vroucnost dodává slovům víry jejich podstatu a při hlásání i svědectví zapaluje „jiskru“, jež je činí živými.

Komunikace má sílu vytvářet mosty, posilovat setkávání a začleňování a tím obohacovat společnost. Jak krásné je vidět, že se lidé snaží pečlivě volit slova a gesta, aby překonávali nepochopení, uzdravovali zraněné vzpomínky a vytvářeli mír a soulad. Slova mohou budovat mosty mezi lidmi, rodinami, společenskými skupinami i mezi národy, a to jak ve fyzickém, tak i v digitálním prostředí. Slova i skutky by nám tedy měly pomáhat, abychom vyšli z bludných kruhů odsuzování a pomsty, do

jejichž pasti i nadále padají jednotlivci i národy a které vedou k nenávisným prohlášením. Oproti tomu slovo křesťana si bere za cíl růst společenství a má-li někdy neúprosně odsoudit zlo, i tehdy se snaží nepřerušit vztah a komunikaci.

Chtěl bych proto vyzvat všechny lidi dobré vůle, aby při uzdravování porušených vztahů znovuobjevili sílu milosrdenství a znovu přinášeli mír a soulad mezi rodiny i jednotlivá společenství. Všichni víme, jak stará zranění a přetrvávající zášť mohou lidi pohlcovat a bránit jim v komunikaci a ve smíření. Platí to i pro vztahy mezi národy. Ve všech takových případech dokáže milosrdenství vyvolat nový způsob hovoru a dialogu, jak to výmluvně vyjádřil Shakespeare: „Milosrdenství nelze vynutit. Snáší se z nebe jako něžný déšť na zprahlou zem. Je dvojím požehnáním: kdo dává, blažen jest jak ten, kdo bere“ (Kupec benátský, 4. dějství, 1. Scéna).

Je žádoucí, aby i politický a diplomatický jazyk se nechal inspirovat milosrdenstvím, pro něž není nikdy nic ztraceno. Apeluji především na zodpovědné za instituce, za politiku a za utváření veřejného mínění, aby byli stále pozorní vůči způsobu, jakým se vyjadřují o těch, kdo smýšlejí a jednají jinak, i o těch, kdo snad udělali chybu. Je snadné podlehnout pokušení a využívat těchto situací k rozněcování plamene nedůvěry, strachu a nenávisli. Je však zapotřebí odvahy, aby lidé byli směřováni k procesům smíření. Právě takováto pozitivní a tvůrčí smélost nabízí řešení pro přetrvávající konflikty a dává příležitost pro nastolení trvalého míru. „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství... Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny“ (Mt 5,7.9).

Jak bych si jen přál, aby náš způsob komunikace i naše služba pastýřů v církvi nikdy nevyjadřovaly domyšlivou pýchu triumfující nad nepřítelem ani nepokořovaly ty, jež myšlení světa považuje za poražené a určené k „vyskartování“! Milosrdenství může pomáhat při zmírňování životní nepřízně a nabízet srdečnost těm, kdo poznali jen chlad a odsouzení. Způsob naší komunikace má překonávat logiku přísného oddělování hříšníků od spravedlivých. Můžeme a máme odsuzovat stav hříchu – násilí, korupci, vykořisťování atd. – ale nemůžeme odsuzovat lidi, protože v hloubi jejich srdcí dokáže číst jen Bůh. Naším úkolem je napomínat toho, kdo se mýlí, odsuzovat ničemnost a nespravedlnost některých chování s cílem osvobodit jeho oběti a pomoci tomu, kdo padl. Janovo evangelium nám připomíná, že „pravda vás osvobodí“ (Jan 8,32). V konečném důsledku je touto pravdou sám Kristus, jehož laskavé milosrdenství je mírou našeho způsobu, jímž máme hlásat pravdu a odsuzovat nespravedlnost. Naší prvořadou úlohou je prosazovat pravdu s láskou (srov. Ef 4,15). Pouze slova pronášená s láskou a doprovázená mírností a milosrdenstvím se dotýkají srdcí nás hříšníků. Tvrdá a moralizující slova i gesta riskují, že dále odcizí ty, které chceme vést k obrácení a ke svobodě, a posílí jejich odmítavý a obranný postoj.

Někteří si myslí, že vidění společnosti zakořeněné v milosrdenství je neospravedlnitelně idealistické a přehnaně benevolentní. Zkusme se však znovu zamyslet nad svými prvními zkušenostmi se vztahy v lůně rodiny. Rodiče nás milovali a oceňovali více proto, co jsme, než pro naše schopnosti a naše úspěchy. Rodiče zajisté chtějí pro své děti jen to nejlepší, ale jejich láska není podmíněna dosažením nějakých cílů. Otcovský dům je místem, kde jsi vždy přijat (srov. Lk 15,11-32). Chtěl bych všechny povzbudit, aby chápali lidskou společnost nikoli jako prostor, kde si cizí lidé navzájem konkurují a snaží se získat převahu, ale spíše jako domov nebo jako rodinu, kde jsou dveře vždy otevřeny a kde panuje snaha o vzájemné přijetí.

Proto je zásadně důležité naslouchat. Komunikace znamená sdílení a sdílení vyžaduje naslouchání a přijetí. Naslouchat znamená něco mnohem více než jen slyšet. Slyšet – to se týká oblasti informací. Avšak naslouchání nás vrací k oblasti komunikace, jež vyžaduje blízkost. Naslouchání nám umožňuje zaujmout správný postoj a opustit pohodlnou pozici diváka, uživatele a spotřebitele. Naslouchání rovněž znamená schopnost sdílet otázky a pochybnosti, jít spolu bok po boku, osvobozovat se od jakékoli domněnky, že jsme všemohoucí, a pokorně dávat své schopnosti a své dary do služby obecnému dobru.

Naslouchat – to není nikdy jednoduché. Někdy je pohodlnější předstírat hluchotu. Naslouchat znamená dávat pozor, chtít porozumět, připisovat slovům toho druhého hodnotu, respektovat a uchovávat je. Při naslouchání se dovršuje určitý druh mučednictví a sebeobět, při níž se obnovuje posvátný Mojžíšův úkon před hořícím keřem: zout si opánky na „svaté půdě“ při setkání s druhým, který ke mně hovoří (srov. Ex 3,5). Umět naslouchat je nesmírnou milostí, je to dar, jenž je třeba si vyprošovat, abychom ho pak provozovali v praxi,

Rovněž e-mail, SMS-ka nebo chat mohou představovat plně lidskou formu komunikace. Nikoli technologie určuje, zda je komunikace autentická, či ne, ale srdce člověka a jeho způsobilost dobře používat prostředky, které jsou mu k dispozici. Sociální sítě mají schopnost napomáhat vztahům a posilovat dobro ve společnosti, ale také mohou vést k další polarizaci a rozdělení mezi lidmi a skupinami. Digitální prostředí je prostorem a místem pro setkávání, kde můžeme druhého pohladit nebo zranit, vést plodnou diskusi nebo provádět morální lynčování. Prosím, aby svatý rok prožívaný v milosrdenství „nás učinil otevřenými pro dialog, abychom se lépe poznávali a chápali; kéž odstraní každou formu uzavřenosti a pohrdání a vypudí každou formu násilí a diskriminace“ (Misericordiae Vultus,23). I na síti se buduje skutečné občanství. Přístup do digitálních sítí zahrnuje zodpovědnost za druhého, jehož nevidíme, ale jenž je skutečný a má svou důstojnost, kterou je třeba respektovat. Síť lze dobře využívat a může napomáhat růstu zdravé a pro sdílení otevřené společnosti. Komunikace, její místa a nástroje umožnily mnoha lidem rozšíření jejich obzorů. To je Boží dar a zároveň velká zodpovědnost. Tuto sílu komunikace rád označuji slovem „blízkost“. Setkání komunikace s milosrdenstvím je plodné do té míry, do jaké vytváří blízkost, jež o druhého pečuje, utěšuje ho, uzdravuje, doprovází a slaví s ním. Ve světě, který je rozdělený, rozbitý a polarizovaný, komunikovat s milosrdenstvím znamená přispívat k dobré, svobodné a solidární blízkosti Božích dětí a bratří a sester v lidstvu.

JAK PŘEDEJÍT TOMU, ABY SE PRO DÍTĚ PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ NESTALO SOUČASNĚ I TÍM POSLEDNÍM

Je opravdu tragédií, když první svaté přijímání je pro dítě, někdy třeba až do konce jeho života, tím posledním, v lepším případě, když mezi prvním svatým přijímáním a tím dalším uplyne velmi dlouhá doba – toto se třeba stává, když dítě dospěje a svaté přijímání je součástí jeho katolického obřadu sňatku. Mnozí kněží, kteří připravují snoubence na svatbu mohou potvrdit, že někdy snoubenci ani sami přesně nevědí, jestli byli vůbec pokřtěni a nemohou si vzpomenout, jestli v době dětství přistoupili k prvnímu svatému přijímání.

Toto vše je způsobeno mnohaletým působením materialistického ateistického režimu, který vštěpoval od mládí lidem nedůvěru, ne-li vůbec nenávisť k církvi a způsobil, že mnoho lidí naší současné společnosti nemělo možnost náboženského vzdělávání (absence souvislé výuky náboženství ve školách postihla za sebou více generací) a v důsledku toho panuje především velká neznalost základních pravd o Bohu a církvi, která, bohužel, někdy překvapuje i u lidí vysokoškolsky vzdělaných či výše politicky postavených. Náprava tohoto neblahého stavu se daří jen velmi pomalu a jistě je úkolem kněží i katolických laiků, aby podle svých sil a možností nějak přispěli ke zlepšení neutěšené situace v České republice.

Jeden skutečný příběh: Na faru přišla mladá paní a řekla knězi: „Chci přihlásit svého syna k 1. svatému přijímání, protože jeho kamarádi jdou taky“. Kněz ji odpověděl: „Ano, ale v první řadě potřebuji potvrzení o jeho křtu“. Ona na to pravila: „Syn nebyl pokřtěn, ale byl očkovan. Potvrzení o očkování vám přinesu“. Co asi věděla o křtu a svatém přijímání??

Nad lidmi střední a starší generace nebudeme „lámat hůl“, ale musíme počítat s tím, že bez vydatné pomoci Ducha Svatého u nich rychle plně neuspějeme. Proto je třeba začít už od těch nejmladších a velkou příležitostí je k tomu řádná příprava na první svaté přijímání dětí, kde důležitou roli musí sehrávat rodiče. Těm, pokud sami trpí neznalostí základních pravd o Bohu a církvi a její věrouce, musí s doplněním jejich náboženského vzdělávání pomoci kněží, či zkušení laici, kteří v tom mají praxi. K doplnění a upevnění náboženského vzdělávání mládeže sehrává důležitou roli řádná příprava k přijetí svátosti biřmování (toto se ale týká jen malého počtu mládeže, která projeví o biřmování zájem, ve většině případů jsou to stejně ti, kteří už ve společenství církve aktivně žijí a vědí toho více, než mnozí starší dospělí). Určitou kladnou roli v doplnění náboženského vzdělávání může u dospělejších sehrát i příprava na církevní sňatek. ovšem, je třeba počítat s tím, že mnozí snoubenci mají před svatbou plnou hlavu úplně jiných starostí a tak náboženské vzdělávání „berou“ jen okrajově.

Vraťme se však k tomu prvnímu svatému přijímání dětí.

I v naší jindřichohradecké farnosti jsme svědky toho, že v některou červnovou neděli, při dopolední mši svaté, přistupují děti ke svému prvnímu svatému přijímání. Pokud někteří pravidelní účastníci bohoslužeb přijdou do proboštského chrámu „na poslední chvíli“ před začátkem mše svaté, najdou své oblíbené místo v lavici již obsazené zcela neznámými lidmi. Chrám je více zaplněn než obvykle, neboť na první svaté přijímání dětí se přijdou „podívat“ – vždyť je to určitá společenská událost – jejich rodiče, prarodiče a mnozí další příbuzní, navíc všichni pěkně oblečení. A určitě je to tak správné. Někteří lidé pobíhají po kostele s fotoaparáty, aby tu vzácnou událost „na památku“ zachytili. Po mši svaté je fotografování dětí s knězem i jednotlivě, s příbuznými, prostě, „velká sláva“. Jenže přijde další neděle a v kostele je přítomno méně lidí, než před týdnem. Proč? Ti mimořádní účastníci – příbuzní, rodiče dětí a někdy i děti, které přistoupily k prvnímu svatému přijímání – se jaksi nedostavili a pak už i v budoucnu je v kostele nikdo nevidí, snad jen o Vánocích na „půlnoční mši“. Samozřejmě, že existují výjimky, pokud rodiče s dětmi pravidelně navštěvovali mše svaté před prvním svatým přijímáním svých dětí, pravidelně je navštěvují i potom. To je nastupující nová generace naší farnosti, za kterou je třeba se úsilovně modlit a všemožně ji podporovat, vážít si ji, a jak ze strany vedení duchovní správy farnosti, tak ze strany všech dalších členů našeho farního společenství, jim vycházet maximálně vstříc !!! Jen toto je budoucnost naší farnosti, jen na nich záleží, jak bude jindřichohradecká římskokatolická farnost za několik let vypadat !!

S přípravou dětí na první svaté přijímání a s mnohaletými zkušenostmi s tím, se čtenáři Katolického týdeníku podělil salesiánský kněz P. Josef Brtník. Připomeňme si to jen v několika bodech v jejich volném zpracování:

- @ - zásadně odmítá přijmout přihlášku dítěte k 1. svatému přijímání třeba od jeho zbožné babičky, ale pouze od maminky nebo tatínka, tedy vždy pouze od rodičů, bez ohledu na to, zda mají či nemají církevně uzavřené manželství.
- @ - v české církvi platí doporučení, aby dítě před 1. svatým přijímáním mělo soustavnou tříletou přípravu během výuky náboženství, což v praxi odpovídá zhruba třetí třídě základní školy. Existují však i výjimky. Je úkolem rodičů rozlišit, nakolik má jejich potomek základní cit pro to, co je dobro a co zlo a zda, podle požadavku papeže Pia X., „rozliší obyčejný chléb od chleba svátostného“, tedy od svaté hostie, ve které je přítomný Ježíš Kristus. Pokud rodiče s dětmi pravidelně navštěvují nedělní mši svatou, může k 1. svatému přijímání přistoupit i dítě mladší, zvláště, když se jedná o rok mladšího sourozence dítěte, navštěvujícího 3. třídu, které tak přistupuje k 1. sv. přijímání v řádném termínu. Oba sourozenci jdou tedy současně. Někdy naopak je možný termín přistoupení k 1. sv. přijímání odložit na pozdější věk, důležité je však nepromarnit vhodný okamžik, aby dítě o svaté přijímání neztratilo zájem.
- @ - dítě mají k první svátosti smíření (zpovědi) i k 1. svatému přijímání především připravovat doma jeho rodiče, vždyť k tomu se zavázali při křtu dítěte. Dávno by měla být pryč doba, kdy příprava na první svaté přijímání dětí je třeba dvouměsíční záležitostí především samotného kněze ve farnosti, případně někoho, koho kněz pověřil, aby v jeho zastoupení děti, pokud možno, náležitě poučil. Na závěr takového poučování se některý kněz ani nepřesvědčí, co děti vlastně znají, jaké jsou základy jejich víry. Pouze tak vyplní objednávku toho, kdo dítě k prvnímu svatému přijímání přihlásil. Knězi P. Josefu Brtníkovi se **osvědčilo, zavést dvoufázovou přípravu na první svaté přijímání dětí. První fáze začíná na podzim u rodičů a spočívá v uskutečnění asi šesti setkání kněze s rodiči. Při nich kněz rodičům ukazuje, jak mají doma pracovat se svými potomky, předá jim pro děti potřebné písemné materiály a také s rodiči ve stručnosti probere Katechismus katolické církve, třeba ve formě populárně psané publikace „Youcat“.** Toto se samozřejmě velmi omezeně týká rodičů, kteří jsou

s dětmi pravidelnými účastníky nedělní mše svaté. Je-li to nutné, tak během setkání rodičů s knězem je zajištěno na faře hlídání jejich malých dětí. **Druhá fáze** přípravy začíná sedm týdnů před samotným prvním svatým přijímáním a **účastní se jí děti společně s rodiči**. Setkání vždy začíná bohoslužbou slova se zaměřením na děti, pak následuje asi dvacetiminutové shrnutí toho, co rodiče doma s dětmi probrali. Děti na konec setkání vyplní krátký jednoduchý test, ve kterém kněz zjistí, v čem nejčastěji chybují a co je třeba s nimi znovu zopakovat. Na posledním setkání před dnem prvního svatého přijímání, kněz všem přítomným vysvětlí, jak bude celý obřad probíhat a pak se ještě přímo v kostele uskuteční nácvik, aby každý (rodiče i dítě) předem dobře věděl, kde bude v kostele jeho místo, kdy a kam půjde, jak budou děti číst přímluvy a přinášet obětní dary, modlit se „Otčenáš“, kde a jak budou děti přistupovat ke svatému přijímání a podobně. Omezí se tím zmatky, které by obřad prvního svatého přijímání děti mohly negativně narušovat.

- @ - je známou skutečností, že malé dítě, i kdyby sebe víc chtělo, tak bez doprovodu někoho dospělého, což jsou nejlépe jeho rodiče, se samo do kostela na mši svatou nedostane. Proto **je velmi důležité, aby příprava na první svaté přijímání dětí nebyla zaměřena pouze na přihlášené děti**, jak tomu v mnoha farnostech bývá pravidelnou praxí, (a někteří kněží jiný způsob neznají), **ale aby byla zaměřena především na rodiče**. Na to se v mnoha případech zapomíná – připravují se jen děti, o jejich rodiče se nikdo ani nezajímá a dokonce stačí, aby dítě k prvnímu svatému přijímání přihlásila třeba jeho babička, když jeho vlastní rodiče o to snad ani nemají zájem. Je totiž důležité, aby dříve, než se děti začnou připravovat na 1. svaté přijímání, sami jejich rodiče vyžrali ve víře. Jistě, pravidelných účastníků bohoslužeb se toto netýká a účast na takových setkáních rodičů je jen utvrdí v jejich znalostech, ale spousta lidí se zastavila s náboženskými vědomostmi někde po svém vlastním prvním svatém přijímání, které mnohdy bylo prozatím i jejich posledním. Těm všem při setkáních kněz P. Brtník říká, co mají s dětmi dělat, ale hlavně co mají dělat sami se sebou, aby byli schopni předávat víru dál. Pomoci dětem vyrůstat v křesťanské víře je jeden z nezákladnějších vkladů do života, protože později budou ve škole nasávat všechno možné. Když jim nebudou chybět dobré mravní a náboženské základy, budou mít dobrý základ pro celý další život. Těm rodičům, kteří nemají řádně uzavřené manželství, je možno při těchto setkáních třeba individuálně vysvětlit, pokud je to podle církevního zákoníku možné, jak tuto skutečnost napravit. Někdy je to pro takové manžele složité, někdy ale poměrně jednoduché a uskuteční se to třeba v úplné tajnosti. Obsahem setkávání s rodiči je v první řadě důležité, aby kněz zdůvodnil, proč vůbec k setkávání dochází. Následuje vysvětlení průběhu církevního roku. Vždyť někteří rodiče ani neznají, jak správně prožívat Advent, Vánoce, dobu postní nebo Velikonoce. Co je tím pravým a základním smyslem těchto liturgických období, jak si je připomínat doma v kruhu rodiny, aby se dětem vstříply do paměti, osvětlit, jak významným dnem v týdnu je neděle a její svěcení především účastí na mši svaté a nedělním klidem. Obsahem náboženského vzdělávání rodičů je i výchova správného svědomí, zdůraznění společné modlitby v rodině. Ve druhé fázi přípravy na první svaté přijímání dětí, kdy se s knězem scházejí děti i rodiče současně, je hlavně katecheze o svátosti smíření a eucharistii a bezprostřední příprava na vlastní obřad, jak už o tom byla zmínka výše.
- @ - před prvním svatým přijímáním dětí je důležité věnovat pozornost i svátosti smíření – svaté zpovědi, která bývá u některých dětí i dospělých spojována s různou úzkostí a nepříjemnými stavy. Dřív se totiž hodně strašilo peklem a chrastilo řetězy. To už, díky Bohu, jak poznamenal P. Brtník, pominulo a dnes církev zdůrazňuje Boží dobrotu a milosrdenství. Děti i dospělí by měli pochopit, že nás má Pán Bůh rád i přes naše chyby a nedostatky. Důležité je, aby se zpovídající nezaměřoval jen na zlo, ale hledal u sebe také to pozitivní, to se snažil rozvíjet, ale ne se tím chlubit. Děti potřebují věci předkládat názorně. Kněz jim tedy radí, ať si svá provinění napíší. Když jdou pak od svaté zpovědi, hoří v kostele velikonoční svíce – paškál – a vedle něj je plechové umyvadlo. Děti jdou k paškálu, opatrně zapálí od něj svůj seznam hříchů a hodí do umyvadla (samozřejmě, že za dozoru někoho dospělého). A jak ten papír shořel, hříchy už tam nejsou, a podobně nejsou ani na duši dítěte, neboť byly oduštěny a dítě poznává, že stejně tak zmizely i z jeho srdce. To pálení seznamu hříchů je pro dítě silný moment, který si jistě dlouho pamatují. Kněz organizuje svátost smíření v předvečer neděle, kdy je 1. svaté přijímání dětí. Zpověď se, pochopitelně, týká především dětí, ale doporučuje, aby se jí účastnili také jejich rodiče (pokud jsou církevně oddáni), starší sourozenci, prarodiče, aby pak následující slavný den mohla prožít celá rodina se zářícím srdcem a Kristovým pokojem v duši.
- @ - vlastní den 1. svatého přijímání je významným dnem nejen pro děti, poprvé přijímající Krista a jejich rodinu, ale i pro celou farnost. Na jeho přípravě by se měli podílet všichni. kdo k tomu mají možnost, ti, kdo nemohou přispět vlastními silami, měli by se modlit za děti a jejich rodiny. Bývá zvykem, že poprvé přijímající děti jsou slavnostně oblečeny, děvčata většinou chodí v bílých šatech a přistupují ke svatému přijímání jako první za všech přítomných laiků. Také doma by měl být slavnostní oběd u hezky prostřeného stolu, na něm by měla hořet křestní svíce dítěte, a pokud je to možné, měli by být ke stolu přizváni, kromě všech členů vlastní rodiny, třeba i křestní kmoťři.
- @ - důležitý je i správně zvolený termín prvního svatého přijímání. Leckde se první svaté přijímání uskutečňuje v polovině června. To je termín dosti nevhodný, neboť zanedlouho jsou prázdniny, nastane všeobecný chaos a dítě se pak často už do kostela během prázdnin ani nedostane a po prázdninách už také ne. Salesiánskému knězi P. Josefu Brtníkovi se velmi osvědčilo uskutečnit první svaté přijímání dětí na 4. neděli velikonoční, zvanou neděle Dobrého pastýře. Jednak mají děti díky tomu před očima Ježíše – Dobrého pastýře, kterému na nás záleží a který se o nás stará. Jednak následují ještě zhruba dva měsíce do začátku prázdnin, takže během zbytku školního roku mohou jít děti v neděli ještě několikrát na mši svatou, zde přistoupit spolu s ostatními věřícími ke stolu Páně a tak si, s vydatnou podporou svých rodičů, vypěstovat pro celý život touhu po pravidelném svatém přijímání, touhu po nutnosti setkávat se s Ježíšem. Díky této touze se nestane, že první svaté přijímání bude pro některé malé dítě i tím jeho posledním.

Křestní patronové dětí naší jindřichohradecké farnosti, prosíme, přimlouvejte se u Boha za ně i za jejich rodiče!